

Rolnummer 434
Arrest nr. 52/93 van 1 juli 1993

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 9 september 1992 in zake de Kerckhove genoemd Van der Varent.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters F. Debaedts en M. Melchior, en de rechters K. Blanckaert, H. Boel, P. Martens, Y. de Wasseige en G. De Baets, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. *Onderwerp*

Bij arrest van 9 september 1992 in zake Thierry de Kerckhove genoemd Van der Varent heeft het Hof van Cassatie de volgende vragen gesteld :

« 1) Schendt artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en Gewesten, in zoverre het in § 1 verbiedt in het Rijk of aan boord van een zeeschip, een binnenschip, een luchtvaartuig of enige andere drager onderworpen aan het Belgisch recht een zend- of ontvangtoestel voor radioverbinding te houden of een station of een net voor radioverbinding, ten deze een radardetector Whistler Spectrum 034375, aan te leggen of te doen werken zonder schriftelijke, persoonlijke en intrekbare vergunning van de Minister ? »;

« 2) Schendt artikel 4 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, in zoverre het in lid c verbiedt radioverbindingen die niet voor hem bestemd zijn op te vangen of te trachten op te vangen, met name door middel van een radardetector Whistler Spectrum 034375 ? ».

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Bij een vonnis van 9 oktober 1991 heeft de correctionele rechtbank te Brussel Thierry de Kerckhove genoemd van der Varent veroordeeld tot een boete van 500 BEF x 60 omdat hij in zijn wagen een «detector Whistler Spectrum 034375 » had en omdat hij heeft gepoogd met dat toestel radiobereichten op te vangen die niet voor hem waren bestemd.

Dat vonnis werd bevestigd bij een arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 27 februari 1992. Uit een analyse van de arresten nrs. 7/90 en 1/91 van het Arbitragehof leidt het Hof van Beroep af dat de bepalingen waarop de vervolgingen gegrond zijn, namelijk artikel 1, artikel 3, § 1, artikel 4, c, en artikel 15 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging, alsmede artikel 33 van het koninklijk besluit van 15 oktober 1979 betreffende de private radioverbindingen, tot de bevoegdheid van de nationale overheid zijn blijven behoren.

Op voorziening van de vervolgte heeft het Hof van Cassatie, bij zijn arrest van 9 september 1992, de voormelde prejudiciele vragen gesteld.

III. *De rechtspleging voor het Hof*

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door overzending van een expeditie van de voormelde verwijzingsbeslissing, die op 21 september 1992 op de griffie is ontvangen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om ten deze de artikelen 71 en volgende van de voormelde bijzondere wet toe te passen.

Overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet is van de verwijzingsbeslissing kennisgegeven bij op 15 oktober 1992 ter post aangetekende brieven, die op 16, 19 en 20 oktober 1992 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde wet voorgeschreven bericht is in het *Belgisch Staatsblad* van 16 oktober 1992 bekendgemaakt.

De Franse Gemeenschapsexecutieve, vertegenwoordigd door haar voorzitter, met ambtswoning te 1040 Brussel, Kunstlaan 19 AD, en de Ministerraad, vertegenwoordigd door de Eerste Minister, met ambtswoning te 1000 Brussel, Wetstraat 16, hebben ieder bij respectievelijk op 27 en 30 november 1992 ter post aangetekende brieven een memorie ingediend.

Afschriften van die memories zijn conform artikel 89 van de organieke wet overgezonden bij op 15 december 1992 ter post aangetekende brieven, die op 16 en 17 december 1992 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

De Franse Gemeenschapsexecutieve heeft bij op 8 januari 1993 ter post aangetekende brief een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 2 februari 1993 is rechter G. De Baets als lid van de zetel aangewezen ter vervanging van rechter F. Debaedts, die tot voorzitter van het Hof is verkozen.

Bij beschikking van 2 maart 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, tot 21 september 1993 verlengd.

Bij beschikking van 19 mei 1993 is rechter P. Martens als lid van de zetel aangewezen ter vervanging van rechter M. Melchior, die tot voorzitter van het Hof is verkozen.

Bij beschikking van 19 mei 1993 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de terechtzitting vastgesteld op 17 juni 1993.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen, die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting op de hoogte zijn gebracht bij op 19 mei 1993 ter post aangetekende brieven, die op 24 mei 1993 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Op de terechtzitting van 17 juni 1993 :

- zijn verschenen :

. Mr. M. Uyttendaele en Mr. Ph. Coenraets, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsexecutieve;

. Mr. E. Marissens, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters P. Martens en K. Blanckaert verslag uitgebracht;

- zijn voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van

6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *Onderwerp van de bepalingen in het geding*

De bepalingen van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving, die in de prejudiciële vragen zijn beoogd, luiden als volgt :

« *Artikel 3*

§ 1. Niemand mag in het Rijk noch aan boord van een zeeschip, een binnenschip, een luchtvaartuig of enige andere drager onderworpen aan het Belgisch recht, een zend- of ontvangtoestel voor radioverbinding houden, of een station of een net voor radioverbinding aanleggen en doen werken zonder schriftelijke vergunning van de Minister. Deze vergunning is persoonlijk en kan worden ingetrokken.

Artikel 4

Niemand mag in het Rijk, noch aan boord van een zeeschip, een binnenschip, een luchtvaartuig of enige andere drager onderworpen aan het Belgisch recht :

(...)

c) radioverbindingen die niet voor hem bestemd zijn, opvangen, of trachten op te vangen. Indien zulke verbindingen onopzettelijk worden ontvangen, mogen zij noch weergegeven, noch aan derden medegedeeld, noch voor enig doeleinde worden gebruikt en zelfs aan hun bestaan mag geen bekendheid worden gegeven, behalve in de gevallen door de wet opgelegd of toegestaan. »

V. *In rechte*

- A -

Standpunt van de Ministerraad

A.1.1. Daar de technieken inzake radioberichtgeving geen doel op zich zijn, is de toekenning van de vergunning voor het houden van zend- of ontvangapparatuur afhankelijk gesteld van de doelstellingen die worden nagestreefd door hen die een dergelijke vergunning aanvragen.

A.1.2. Bij zijn arresten nrs. 7/90 en 1/91 heeft het Arbitragehof de onderscheiden bevoegdheid van de Staat en de Gemeenschappen inzake radioberichtgeving afgebakend, waarbij werd beklemtoond dat de volledige bevoegdheid inzake radio-omroep en televisie naar de Gemeenschappen is overgeheveld. De vernietiging van artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 is beperkt tot dat culturele gebied : dat artikel blijft van kracht in alle niet-culturele gebieden.

A.1.3. Er wordt gewacht op een wijziging, bij wet, van de gedeeltelijk vernietigde bepalingen van de wet van 30 juli 1979, waarbij rekening wordt gehouden met de rechtspraak van het Hof. Artikel 4, c, van dezelfde wet, dat door de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor het Hof van Justitie in het geding is gebracht (zaak nr. C-80/92), werd door de Belgische Regering uitdrukkelijk op zodanige wijze afgebakend dat het in geen enkel opzicht betrekking heeft op radio- en televisieuitzendingen. De Commissie heeft akte genomen van die interpretatie en het gedeelte van haar vordering dat betrekking had op artikel 4, c, ingetrokken.

A.1.4. De radardetector Whistler Spectrum 034375 heeft niets uit te staan met de culturele aangelegenheden

en het gebruik ervan vertoont geen enkel verband met de radio- of televisie-omroep. Het gaat gewoon om een toestel dat bestemd is om radars te detecteren, zoals die welke door de rijkswacht- of politiediensten worden gebruikt voor de controle van de snelheid van de weggebruikers, en om op die manier de wetgeving inzake snelheidsbeperking te omzeilen. Hieruit vloeit voort dat de artikelen 3 en 4 van de wet van 30 juli 1979, wanneer zij worden toegepast om het bezit en het gebruik van een dergelijk toestel tegen te gaan, de bevoegdheidsverdelende regels niet schenden.

Standpunt van de Franse Gemeenschapsexecutieve

A.2.1. Uit de arresten nrs. 7/90 en 1/91 vloeit voort dat enkel de Gemeenschappen bevoegd zijn om activiteiten inzake radio-omroep aan een vergunning te onderwerpen. Het toekennen en de gebruiksvoorwaarden van frequenties, alsmede de andere radioverbindingen dan radio-omroep en televisie, behoren daarentegen tot de bevoegdheid van de nationale overheid. Radio-omroep kan worden gedefinieerd als « een dienst voor radioverbindingen die uitzendingen doet welke bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. Die dienst kan bestaan uit televisie- of andere soorten van uitzendingen ». Die definitie staat in artikel 417 van bijlage 2 van het Internationale Verdrag betreffende de televerbindingen, afgesloten te Montreux op 12 november 1965 en in het Belgisch recht ingevoerd bij de goedkeuringswet van 15 juni 1971. Het Verdrag van Malaga van 25 oktober 1973, dat is goedgekeurd bij de wet van 8 februari 1978, heeft die definitie niet gewijzigd.

A.2.2. De vormen van radioverbinding voor individueel gebruik blijven derhalve tot de nationale bevoegdheid behoren. In zoverre artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 die vormen van radioverbinding beoogt, houdt het geen schending in van de bevoegdheidsverdelende regels.

A.2.3. De grondwettigheid van artikel 4, dat betrekking heeft op het opvangen van radioberichten door een persoon voor wie zij niet zijn bestemd, dient te worden beoordeeld in het licht van beide voormelde arresten, waaruit voortvloeit dat de nationale bevoegdheid beperkt is tot het uitvaardigen van technische normen betreffende aspecten van radioverbinding die zich niet lenen voor een gedifferentieerde communautaire behandeling. Dat geldt niet voor artikel 4 : het bevat geen regels betreffende de algemene politie van de radio-elektrische golven, maar regelt een aspect van de bijzondere politie ervan. Het schendt derhalve de bevoegdheidsverdelende regels wanneer het betrekking heeft op de radio-omroep, maar niet wanneer het van toepassing is op de vormen van radioverbinding voor individueel gebruik, die niet tot de radio-omroep behoren.

A.2.4. De Franse Gemeenschapsexecutieve stelt vast dat de Ministerraad haar interpretatie deelt en verklaart in haar memorie van antwoord dat, voor zover die interpretatie zou worden gevolgd, zij zich aansluit bij de memorie die de Minis terraad heeft ingediend « in zoverre hij besluit dat de artikelen 3 en 4 van de wet van 30 juli 1979 geen schending inhouden van de regels betreffende de verdeling van de bevoegdheden wanneer zij van toepassing zijn op andere radiobERICHTGEVING dan de radio-omroep technieken en -diensten ».

- B -

B.1. Zoals het Hof in zijn arrest nr. 1/91 in herinnering heeft gebracht, zijn, inzake radiobERICHTGEVING, enkel de Gemeenschappen bevoegd om radio-omroep- en televisieactiviteiten aan een vergunning te onderwerpen. De nationale overheid is daarentegen bevoegd gebleven om een vergunning te verlenen wanneer het bezit en gebruik van een zend- of ontvangtoestel voor radiobERICHTGEVING niets uit te staan hebben met de culturele aangelegenheid van radio-omroep en televisie.

B.2. De feiten die aanleiding hebben gegeven tot de betwiste vervolgingen hebben betrekking op het bezit en het gebruik van een toestel voor het detecteren van radars, zoals die welke door de rijkswacht- en politiediensten worden gebruikt om de snelheid van de weggebruikers te meten. Een dergelijk bezit en gebruik vertonen geen enkel verband met de aangelegenheid van radio-omroep of televisie, noch met enige andere culturele aangelegenheid, bedoeld in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988. De gestelde vragen dienen derhalve negatief te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving schendt de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en Gewesten niet, in zoverre het in paragraaf 1 verbiedt in het Rijk of aan boord van een zeeschip, een binnenschip, een luchtvaartuig of enige andere drager onderworpen aan het Belgisch recht een zend- of ontvangtoestel voor radioverbinding te houden of een station of een net voor radioverbinding, ten deze een radardetector Whistler Spectrum 034375, aan te leggen of te doen werken zonder schriftelijke, persoonlijke en intrekbare vergunning van de Minister;

Artikel 4 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving schendt de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten niet, in zoverre het in lid c aan elkeen verbiedt radioverbindingen die niet voor hem bestemd zijn op te vangen of te trachten op te vangen, met name door middel van een radardetector Whistler Spectrum 034375.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 1 juli 1993.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

M. Melchior